

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709384672/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

For Verdens Sniksnak uabner sig hans Øre,
 Thi Moden har D i o n e Ryggen vendt;
 Man taler om at lade sig forføre,
 Om Øine, som lidt Skjønbed har forblendt;
 Om Damer, som i Ring med Taaber kjøre,
 Skjøndt slige Damer kun er lidt bevendt;
 Om visse Folk, ja reentud om D i o n e,
 Som gi'er et Hjerte for en Grevekroner.

Dog meer end Alt hans Moder, Fru Grevinden,
 Der, her imellem os, en Dame var,
 Som fordum havde været svært i Vinden
 Og Skjønheds Mærker end til Skue bar;
 Som, intrigant foruden og forinden,
 Paa hvert et Spørgsmaal gav et konstigt Svar:
 Ja meer end Alt Grevinden, hans Fru Moder,
 Gav nu til C h a r l e s' Spil de falske Noder.

Hun holdt hans Fod den første Dag tilbage
 Med moderlige Raad og kjærlig Bøn;
 Den anden Dag hun brugte Graad og Klage,
 Samt Bibelsprog om den forlorne Søn;
 Den tredje, da hvert Middel vil forsage,
 Gi'er hun ved Andre ham et Vink i Løn,
 Som tyder paa, om ikke just udtrykkelig,
 At fleer end ham hans Donna gjorde lykkelig.

Saadan nedbryder daglig, Steen for Steen,
 Hun Kjærlighedens Tempel i hans Hjerte;
 Hun lyser op for ham med Avinds Kjerte,
 Og spinder Haan og Spot af Viddets Teen;
 Tilslidst hun bruger Jalousiens Smerte,
 Der gaaer som Gift ham gjennem Marv og Been,
 Der, mens den Studet med et Blendværk daarer,
 Hens Ømhed svækker og hans Stolthed saarer.

Og C h a r l e s villieløs hvert Indtryk følger,
 Imedens Tanken flyver som en Bold
 Imellem Kjærlighed, der sky sig dølger,
 Og Hensyn til en Verden, falsk og stolt.
 Vel er hans Sind endnu ei haardt og koldt,
 Men Baaden ligner det paa rorte Bølger;
 Det gynger op og ned — det Coursen skifter
 Alt efter Vinden, som i Seilet vifter.